

PDF
Complete

*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ผนวก ก

อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 87 ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคม
และการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน

อนุสัญญาฉบับที่ 87

อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน

ที่ประชุมใหญ่แห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ได้จัดให้มีการประชุมกันขึ้น ณ นครซานฟรานซิสโก ได้ประชุมกันในสมัยที่ 31 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2491

โดยได้ตกลงที่จะรับข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน ซึ่งเป็นวาระที่ 7 ของระเบียบวาระการประชุม

โดยพิจารณาถึงอารัมภกถาในธรรมนูญแห่งองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งประกาศถึง “การรับรองหลักการของเสรีภาพในการสมาคม” ให้เป็นวิธิต่างในการปรับปรุงสภาพทางด้านแรงงาน และในการสร้างสันติภาพ

โดยพิจารณาถึงปฏิญญาแห่งฟีลาเดลเฟีย ซึ่งได้ยืนยันว่า “เสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพในการสมาคมว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อความก้าวหน้าอันยั่งยืน”

โดยพิจารณาว่าการประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ 30 นี้ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการ ซึ่งควรจะเป็นการวางพื้นฐานสำหรับข้อบังคับระหว่างประเทศได้

โดยพิจารณาว่าสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ในคราวประชุมสมัยที่ 2 ได้ให้ความเห็นชอบกับหลักการเหล่านี้ และได้ร้องขอต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้พยายามต่อไปในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ในอันที่จะรับรองอนุสัญญาระหว่างประเทศหนึ่งหรือหลายฉบับ

ได้รับรองอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งเรียกว่าอนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน พ.ศ. 2491 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2491

ส่วนที่ 1

เสรีภาพในการสมาคม

มาตรา 1

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ รับที่จะดำเนินการให้บังเกิดผลต่อบทบัญญัติต่อไปนี้

มาตรา 2

ผู้ที่ได้รับการจ้างงานและนายจ้าง โดยปราศจากความแตกต่างใดๆ ทั้งสิ้น ต้องมีสิทธิที่จะจัดตั้ง และมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในองค์การใดๆ ที่ตนคัดเลือก โดยไม่ต้องได้รับการอนุญาตล่วงหน้า แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้กฎข้อบังคับขององค์การดังกล่าว

มาตรา 3

1. องค์การนายจ้างและผู้ที่ได้รับการจ้างงานต้องมีสิทธิที่จะยกเว้นธรรมนูญและกฎข้อบังคับของตน มีสิทธิที่จะคัดเลือกผู้แทนของตนได้อย่างเสรีเต็มที่ มีสิทธิในการจัดการบริหารงาน และกิจกรรมของตนและมีสิทธิที่จะกำหนดโครงการต่างๆ ของตนด้วย
2. เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องละเว้นจากการแทรกแซงใดๆ ซึ่งจะเป็นการจำกัดสิทธิดังกล่าว หรือเป็นการขัดขวางการใช้สิทธิอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรา 4

องค์การนายจ้างและลูกจ้างต้องไม่ถูกยุบหรือถูกสั่งพักโดยอำนาจของฝ่ายบริหาร

มาตรา 5

องค์การนายจ้างและลูกจ้างต้องมีสิทธิที่จะก่อตั้ง และเข้าร่วมในสหพันธ์และสมาพันธ์ได้ และองค์การ สหพันธ์ หรือสมาพันธ์ดังกล่าวต้องมีสิทธิที่จะเข้าเป็นภาคีกับองค์การนายจ้างและลูกจ้างระหว่างประเทศได้

มาตรา 6

บทบัญญัติของมาตรา 2, 3 และ 4 ข้างต้น ให้ใช้บังคับกับสหพันธ์และสมาพันธ์ขององค์การนายจ้างและลูกจ้าง

มาตรา 7

การได้มาซึ่งการเป็นนิติบุคคลขององค์การนายจ้างและลูกจ้าง สหพันธ์และสมาพันธ์ ต้องไม่ทำให้เกิดเงื่อนไขซึ่งมีลักษณะที่จะจำกัดการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา 2, 3, และ 4 นี้

มาตรา 8

1. ในการใช้สิทธิตามที่กำหนดในอนุสัญญานี้ นายจ้างและลูกจ้าง และองค์การนายจ้างและลูกจ้างเช่นเดียวกับบุคคลหรือการรวมกลุ่มอื่นๆ ต้องเคารพต่อกฎหมายของประเทศ
2. กฎหมายของประเทศจะต้องไม่มีผลเสีย หรือไม่นำไปใช้ให้เกิดผลเสียหายต่อหลักประกันที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

มาตรา 9

1. ขอบเขตตามที่หลักประกันกำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ต้องนำมาใช้บังคับกับกองกำลังทหารและตำรวจ ต้องกำหนดไว้ในกฎหมายหรือกฎข้อบังคับของประเทศ
2. โดยที่เป็นการสอดคล้องตามหลักการที่กำหนดไว้ในวรรค 8 ของมาตรา 19 ของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้โดยรัฐสมาชิก ต้องไม่ถือว่า มีผลต่อกฎหมาย คำชี้ขาด ประเพณีนิยม หรือข้อตกลงที่มีอยู่ โดยรวมถึงสมาชิกในกองกำลังทหารหรือตำรวจซึ่งได้รับสิทธิตามหลักประกัน ภายใต้อนุสัญญานี้ด้วย

มาตรา 10

ในอนุสัญญานี้ คำว่า “องค์การ” หมายถึงองค์การนายจ้างหรือลูกจ้างที่ส่งเสริม และปกป้องผลประโยชน์ของคนงานหรือนายจ้าง

ส่วนที่ 2

การคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน

มาตรา 11

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งอนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ควรจะกำหนดมาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมทุกอย่างเพื่อให้แน่ใจว่านายจ้างและลูกจ้างสามารถใช้สิทธิในการรวมตัวกันได้อย่างเสรี

ส่วนที่ 3

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

มาตรา 12

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับดินแดนตามมาตรา 35 ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ที่ได้แก้ไขแล้วโดยตราสารเพื่อการแก้ไขธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2489 นอกเหนือจากดินแดนที่กล่าวไว้ในวรรค 4 และ 5 ของมาตราดังกล่าวซึ่งได้รับการแก้ไขแล้วนั้น แต่ละรัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ ภายหลังจากการให้สัตยาบันจะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบทันทีที่สามารถทำได้ถึงการประกาศรับรองของ

(ก) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญานี้มาใช้บังคับโดยไม่มี
การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใดๆ

(ข) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญานี้มาใช้บังคับโดยไม่มี
การเปลี่ยนแปลงแก้ไข พร้อมทั้งรายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าว

(ค) ดินแดนซึ่งไม่อาจนำอนุสัญญานี้มาใช้บังคับได้ และสาเหตุที่ทำให้
นำมาใช้บังคับไม่ได้

(ง) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกยังตั้งข้อสงวนที่จะตัดสินใจ

2. สถานประกอบการที่กล่าวถึงในข้อ (ก) และ (ข) ของวรรค 1 ของมาตรานี้ จะต้องถือเป็นส่วนสำคัญประกอบการให้สัตยาบัน และจะมีผลบังคับการตามการให้สัตยาบัน

3. ในการประกาศครั้งต่อไป ในเวลาใดก็ตาม ประเทศสมาชิกใดๆ อาจประกาศบอกเลิกข้อสงวนข้อ (ข) (ค) หรือ (ง) ของวรรค 1 ของมาตรานี้ที่ได้ทำไว้แต่ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

4. ในเวลาใดก็ตาม ซึ่งอนุสัญญากำหนดให้มีการบอกเลิกได้ตามบทบัญญัติมาตรา 16 รัฐสมาชิกนั้นจะแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงข้อความใดๆ ที่ได้ประกาศไว้ก่อน พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของดินแดนเช่นนั้น เท่าที่จะได้ระบุเจาะจงไว้ด้วย

มาตรา 13

1. ในกรณีที่สาระสำคัญของอนุสัญญาระดับนี้อยู่ภายใต้อำนาจปกครองของดินแดนใดที่ไม่มีชื่อเมืองหลวง รัฐสมาชิกซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐของดินแดนนั้น โดยความตกลงกับรัฐบาลของดินแดนดังกล่าวอาจจะแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบถึงการประกาศยอมรับข้อผูกพันของอนุสัญญาระดับนี้ในนามของดินแดนนั้นได้

2. การประกาศยอมรับข้อผูกพันของอนุสัญญาระดับนี้ จะต้องแจ้งต่อผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ

(ก) โดยรัฐสมาชิกขององค์การฯ สองรัฐ หรือมากกว่านั้น ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการปกครองดูแลดินแดนนั้นร่วมกัน

(ข) โดยเจ้าหน้าที่ระหว่างรัฐใดๆ ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับด้านบริหารของดินแดนนั้นตามความในกฎบัตรสหประชาชาติ หรือกฎบัตรอื่นใดที่เกี่ยวกับดินแดนเช่นนั้น

3. การประกาศที่แจ้งต่อผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศตามวรรคก่อนของมาตรานี้ จะต้องแจ้งด้วยว่าบทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะนำไปใช้บังคับในดินแดนที่เกี่ยวข้องโดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้ว จะต้องให้รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าวด้วย

4. รัฐสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้องในเวลาใดก็ตามอาจประกาศบอกเลิกสิทธิที่จะขอยกเว้นให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่ประกาศชี้แจงไว้แต่ครั้งก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

5. รัฐสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้องในเวลาใดก็ตามที่อนุสัญญาระดับนี้กำหนดให้ทำการบอกเลิกได้ตามความในมาตรา 16 จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความใดๆ ที่ได้ทำไว้ในการประกาศครั้งก่อน และแจ้งให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้บังคับอนุสัญญานี้ด้วย

มาตรา 14

การให้สัตยาบันอย่างเป็นทางการ จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบเพื่อการจดทะเบียน

มาตรา 15

1. อนุสัญญาฉบับนี้จะผูกมัดเฉพาะรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งการให้สัตยาบันของตนได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยความสะดวกใหญ่แล้ว
2. อนุสัญญาฉบับนี้ จะมีผลใช้บังคับหลังจากวันที่การให้สัตยาบันของสองรัฐสมาชิกได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยความสะดวกใหญ่แล้วสิบสองเดือน
3. หลังจากนั้น อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับสำหรับรัฐสมาชิกอื่น หลังจากวันที่การให้สัตยาบันของตนได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วสิบสองเดือน

มาตรา 16

1. รัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว อาจจะประกาศบอกเลิกได้ภายหลังระยะเวลาแล้วสิบปีนับจากวันที่ซึ่งอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นครั้งแรก โดยการแจ้งต่อผู้อำนวยความสะดวกใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อการจดทะเบียน การจดทะเบียนดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นระยะเวลาหนึ่งปีที่ได้จดทะเบียนไว้
2. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ และซึ่งเมื่อครบกำหนดระยะเวลาสิบปีตามความในวรรคก่อน ไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกข้อกำหนดของอนุสัญญาฉบับนี้จะ ต้องผูกมัดต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นอาจจะบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ภายในทุกๆ ระยะเวลาสิบปีตามความในมาตรานี้

มาตรา 17

1. ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ จะแจ้งให้รัฐสมาชิกต่างๆ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทราบถึงการจดทะเบียนการให้สัตยาบัน การประกาศ และการบอกเลิกทุกๆ ครั้งที่รัฐสมาชิกต่างๆ ขององค์การได้แจ้งไป
2. ในการแจ้งให้รัฐสมาชิกต่างๆ ขององค์การฯ ทราบถึงการจดทะเบียนการให้สัตยาบันอันที่สองที่ได้แจ้งมาอย่างเขาแล้วนั้น ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่จะแจ้งให้รัฐสมาชิกเหล่านั้นขององค์การฯ ทราบถึงวันที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับด้วย

มาตรา 18

ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ จะแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบถึงรายละเอียดการจดทะเบียนการให้สัตยาบัน การประกาศ และการบอกเลิกตามความในวรรคก่อนทั้งหมด เพื่อการจดทะเบียนตามความในมาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

มาตรา 19

เมื่อใดก็ตามหากพิจารณาว่าเป็นสิ่งจำเป็น คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ จะเสนอรายงานเกี่ยวกับการดำเนินงานของอนุสัญญาฉบับนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และจะพิจารณาถึงความเหมาะสมที่จะบรรจุเรื่องการแก้ไขอนุสัญญานี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเข้าไว้ในระเบียบวาระการประชุม

มาตรา 20

1. ถ้าที่ประชุมใหญ่อยอมรับอนุสัญญาใหม่ที่แก้ไขนี้ทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนแล้ว และถ้าอนุสัญญาใหม่ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่จะมีผลเป็นการประกาศยกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้ได้โดยปริยายในทันที โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติมาตรา 17 ข้างต้น ถ้าและในเมื่ออนุสัญญาที่จะแก้ไขจะได้มีผลใช้บังคับแล้ว

(ข) นับแต่วันที่ซึ่งอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ การเปิดให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้โดยรัฐสมาชิกต่างๆ จักหยุดยั้งลงเพียงนั้น

2. ไม่ว่ากรณีใดๆ อนุสัญญาฉบับนี้ จะยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ตามปกติทั้งในรูปและเนื้อหาสำหรับรัฐสมาชิกทั้งหลายที่ได้ให้สัตยาบันฉบับนี้แล้ว แต่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่

มาตรา 21

เนื้อหาของอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลใช้บังคับเท่ากัน